

- 3 дѣ много. И людіе-тѣ които бѣхъ въ него изведе, та *г* прѣтры съ тріоны, и съ желѣзны дикани, и съ топоры. И така направи Давидъ на всички-тѣ градове на Аммоновы-тѣ сынове. Тогазы ся върнхъ Давидъ и всички-тѣ людіе въ Иерусалимъ.
- 4 А слѣдъ това, ^естанхъ бой въ Гезеръ съ Филистимцы-тѣ: тогазы ^оСивехай Хусаець-тѣ порази Сиффая, отъ чада-та на Раѣж; и побѣдихъ ся. И пакъ станхъ бой съ Филистимцы-тѣ: и Елхананъ Іаировъ-тѣ сынъ порази Лаамія братъ-тѣ на Голава Гееецъ-тѣ, и дърво-то на коше-то му бѣ като кросно на кеѣе.
- 6 И пакъ ^естанхъ бой въ Геѣе, дѣто имаше мѣжъ великогѣлесень, и пѣрси-тѣ му бѣхъ шесть и шесть, двадесеть и четири, още и той бѣ роденъ отъ Раѣж,
- 7 И унищожи Израиля, а Іонаванъ сынъ-тѣ на Саммъ, Давидовъ-тѣ братъ, го порази.
- 8 Тѣзи ся родихъ на Раѣж въ Геѣе: и падижхъ чрѣвъ рѣкж-тѣ на Давида, и чрѣвъ рѣкж-тѣ на рабы-тѣ му.

ГЛАВА 21.

- 1 Но ^аСатана ся подигнхъ противъ Израиля, и подигнхъ Давида да изброи Израиля. И рече Давидъ на Іоава и на князеве-тѣ на людіе-тѣ: Идѣте избройте Израиля, отъ Виръ-савее до Данъ, и ^бдонесете при мене, за да научъ число-то имъ.
- 3 А Іоавъ отговори: Господь да пригури на людіе-тѣ си стократно отъ колкото сж! *и*, господарю мой царю, не сж ли всички-тѣ раби на господаря ми? зашто господарь-тѣ ми желае това? зашто да стане *а* ^атова прѣхъ на Израиля? Слово-то обаче на царя прѣвъвозмогнхъ надъ Іоава. И търнхъ Іоавъ, и, като обходи всичкихъ Израилъ, върнхъ ся въ Иерусалимъ. И даде Іоавъ число-то на изброены-тѣ людіе Давиду. И всичкихъ Израилъ бѣхъ тысяща тысящи и сто тысящи мѣжіе които телгѣхъ ножъ: а Іуда, четиристотинъ и седмдесеть тысящи мѣжіе които телгѣхъ ножъ. А ^вЛевиты-тѣ и Веніаминцы-тѣ не брой между тѣхъ; зашто слово-то цареве бѣше гнусно Іоаву.
- 7 И видѣ ся зло прѣдъ очи-тѣ на Бога това нѣщо: заради това порази Израиля.
- 8 Тогазы рече Давидъ Богу: ^гТежко съгрѣшихъ, зашто сторихъ това нѣщо; ^дно сега, моляхъ ся, отнеми беззаконіе-то на рабъ-тѣ си; зашто сторихъ готѣмж глупость. И говори Господь на Гада ^егледачъ-тѣ Давидовъ, и рече: Иди, говори Давиду, и кажи: Така говори Господь: Три нѣща ти прѣдставямъ азъ: избери си едно отъ тѣхъ, и ще ти го направѣхъ.
- 11 Дойде прочее Гады при Давида, та му рече: Така говори Господь: Избери си,
- 12 ^жИли три години гладъ, или три мѣсеци да тѣбешъ прѣдъ неприятелъ-тѣ си, и да ты пристигне ножъ-тѣ на врагове-тѣ ти, или три дни мечъ-тѣ Господень, и морь по земѣж-тѣ, и ангелъ Господень да прави погубленіе по всички-тѣ прѣдѣлы на Израиля. Сега прочее виждь кой отвѣтъ ще занесъ на оногози който мя е проводи.
- 13 дилъ. И рече Давидъ Гаду: Тѣсно ми е много: нека паднхъ прочее въ рѣкж-тѣ на Господа, зашто неговы-тѣ милости сж твърдѣ много; а въ челоувѣческж рѣкж да не паднхъ.
- 14 И тѣй проводи Господь морь вързъ Израиля: и падижхъ отъ Израиля седмдесеть тысящи мѣжіе. И ^зпроводи Богъ ангела въ Иерусалимъ, за да го истрѣби, и като истрѣбываше, видѣ Господь, и ^ираская ся за зло-то, и рече на ангела който правѣше погубленіе: Стига вече: тегли рѣкж-тѣ си. А ангелъ-тѣ Господень стоеше при гумно-то на Орнж Іевусецъ-тѣ. И като подигнхъ Давидъ очи, ^квидѣ ангела Господень, че стоеше между земѣж-тѣ и небе-то, и имаше въ рѣкж-тѣ си мечъ-тѣ си голъ, просѣрѣнъ надъ Иерусалимъ. И падижхъ Давидъ и старѣйшины-тѣ, облѣчени съ врѣтѣца, на лице-то си. И рече Давидъ Богу: Не съмь ли азъ който заповѣдахъ да изброятъ людіе-тѣ? наистинжъ азъ съмь който съгрѣшихъ и сторихъ зло-то: а тѣзи овцы що сж сторили? Вързъ мене прочее, Господи Боже мой, и вързъ отеческый-тѣ ми домъ, нека е рѣка-та ти, а не вързъ твои-тѣ людіе за поразеніе.
- 18 Тогазы ^лангелъ Господень заповѣда Гаду да рече Давиду, да възлѣзе Давидъ *та* да постави олтареъ Господу въ гумно-то на Орнж Іевусецъ-тѣ. И възлѣзе Давидъ споредъ слово-то Гадова, което говори въ име-то Господне. И обрнхъ ся Орна та видѣ ангела: и скрѣхъ ся четири-та му сынове съ него. А Орна вършееше жито.
21. И като дойде Давидъ при Орнж, погледнхъ Орна та видѣ Давида, и излѣзе изъ гумно-то, та ся поклони Давиду съ лице до земѣж-тѣ. И рече Давидъ на Орнж: Дай ми мѣсто-то на гумно-то, за да съградѣхъ въ него олтареъ Господу: дай ми го съ пѣлнж цѣнж: за да прѣстане нѣзва-та отъ людіе-тѣ. И рече Орна Давиду: Земи *го* за себе си, и нека направи господарь-тѣ ми царь-тѣ което е угодно прѣдъ очи-тѣ му: ето, давамъ воллове-тѣ за всесѣжженіе, и дикани-тѣ за дърва, и жито-то за приношеніе; всичко-то давамъ. А царь Давидъ рече на Орнж:

з 2 Пар. 21; 18.
д Гл. 11; 29.
е 2 Пар. 21; 20.

а 2 Пар. 24; 1 и дрг.
б Гл. 27; 23.
в Гл. 27; 24.
з 2 Пар. 24; 10.

д 2 Пар. 12; 13.
е Виж. 1 Пар. 9; 9.
ж 2 Пар. 24; 13.
з 2 Пар. 24; 16.

и Виж. Быг. 6; 6.
і 2 Лѣт. 3; 1.
к 2 Лѣт. 3; 1.